

KAMMERMUSIKFORENINGEN
135. SÆSON 2022-2023
Christians Kirke, Christianshavn

3.4.2023

Unge musikere tager over: Nyt fra vækstlaget

Trio Fantasma: Josephine Franyó, violin (DKDM), Magnus Franyó, cello (Skt. Annæ Gymnasium, MGK), Merel Beelen, klaver (DKDM)

Absalon Strygekvartet: Thera Ortved, violin, Andreas Lienhøft Larsen, violin, Alva Rasmussen, viola, Olga Chwaszczewska, cello (studerende ved Det Kgl. Danske Musikkonservatorium)

Antonia Fuglsang, violin, Katrin Sigurdardottir, cello, Albin Axelsson, klaver (studerende ved Det Jyske Musikkonservatorium, Aarhus)

Odense Percussion under ledelse af docent Søren Monrad: Johan Møllebjerg, Linda Sjøkvist, Sakari Viitala, Mathias Haslund Birch, Anders Nørgård Sørensen (studerende ved Syddansk Musikkonservatorium, Odense)

Koncerterne i Kammermusikforeningen af 1887 støttes af:

Augustinus Fonden

Knud Højgaards Fond

Konsul George Jorck og Hustru Emma Jorck's Fond

Københavns Kommune

Lemvig-Müller Fonden

Solistforeningen af 1921

William Demant Fonden

Aage og Johanne Louis-Hansens Fond

I hver sæson præsenterer Kammermusikforeningen af 1887 med stolthed og forventning ensembler fra de tre danske musikkonservatorier. Hvert år vidner disse koncerter om at "fødekæden" i dansk musik trods alt har det ret så godt. (Måske burde vi gå over til at tale om "vækstlaget" – en fødekæde handler jo om at dyrene i naturen, efter et vist system, æder hinanden ... !) Men vi skal samtidig huske at nævne at de unge musikere der uddanner sig på konservatorierne i Danmark, for fleres vedkommende er fra andre lande – det gælder også i aften, og tak for det! Dét kan så til gengæld vidne om at musikeruddannelsen her i landet godt kan tiltrække talenter udefra – trods budgetmæssig smalhans.

Det er et meget varieret program vi dermed kan servere, med konservatoriestuderende og en enkelt MGK'er. I kronologisk orden: Haydn, Brahms, Holmboe, Hamilton Green, Psathas, Broström. Fire århundreder er repræsenteret!

Program

Vagn Holmboe (1909-1996): Klavertrio opus 64

Allegro moderato

Andante

Allegro molto

Trio Fantasma: Josephine Franyó, violin (DKDM), Magnus Franyó, cello (Skt. Annæ Gymnasium, MGK), Merel Beelen, klaver (DKDM)

Dette værk fra 1955 på ca. 15 minutter er en stærk repræsentant for Holmboes enorme produktion og hans meget selvstændige form for modernisme. Nogle pejlemærker for lyttere:

1: Han havde studeret folkemusik i bl.a. Rumænien og fået inspiration af de samme kilder som Bartók.

2: Her er ikke blot markant rytmik, men også do. melodik, vel at mærke ikke så meget af den tonale, dur-og-mol-baserede art, men med brug af "modale" skalaer (der nogle gange, lidt forvirrende, kaldes "kirketonearter") – de giver et anderledes, mere "svævende" tonerum, med mindre fornemmelse af tyngdekraft og retning.

3: Og så kan man slå ørerne ud efter formprincippet "metamorfose", som Holmboe især udviklede i sin 7. symfoni fra 1950, dvs. en kontinuert vækst eller motivudvikling, ligesom organiske formers udvikling i naturen.

Joseph Haydn (1732-1809): Strygekvartet i G-dur opus 77, 1

Allegro moderato

Adagio

Menuetto – Trio

Finale. Presto

Absalon Strygekvartet: Thera Ortved, violin, Andreas Lienhøft Larsen, violin, Alva Rasmussen, viola, Olga Chwaszczewska, cello

De færreste ved at denne kvartet fra 1799 og dens makker, op. 77, nr. 2, er blandt de sidste værker Haydn færdigskrev. Ideer havde han masser af, men kræfterne holdt ikke til endnu en buket af seks kvartetter. Her er til gengæld et bredt spektrum af de forskellige farver som Haydn havde formået at

udvikle i strygekvartetten, den kunstart han mere eller mindre opfandt. Her får vi en kæd strækmarch i første sats med førstevioliner og cello i dialog, ekkoet af de andre to – en nærmest symfonisk andensats der med sine varierede harmoniseringer og sine modulationer til fjerne tonearter kan lede tanken hen på Bruckner – en Beethoven-agtig scherzo – og en ungarsk, dvs. sigøjneragtig, finale med rytmisk finurlighed.

Pause

Johannes Brahms (1833-1897): Klavertrio nr. 2 i C-dur opus 87 (1882)

Allegro
Andante con moto
Scherzo. Presto – (Trio). Poco meno presto
Finale. Allegro giocoso

Antonia Fuglsang, violin, Katrin Sigurdardottir, cello, Albin Axelsson, klaver

Et værk af en 49-årig mester der havde fintunet sin kunnen med to symfonier, tre koncerter, alle hans tre strygekvartetter og en grandios række andre kammermusikværker bag sig. Første sats leverer en rigdom af motiver der udvikles og svulmer op i tre-fire store bølger; som sædvanlig i de mest spændende klassiske satser bliver den lytter der forventer regelret sonateform, løbet om hjørner med. Anden sats: tema med fem variationer der dækker hele den romantiske palet; den næstsidste med mol-temaet gribende forklædt som dur. Tredje sats, scherzo – nærmest en Mendelssohn-agtig myggedans, fulgt af en *giocoso* finale med indslag af fuldtonende patos midt i legen.

Odense Percussion under ledelse af docent Søren Monrad

Johan Møllebjerg, Linda Sjøkvist, Sakari Viitala, Mathias Haslund Birch, Anders Nørgård Sørensen

Tobias Broström (f. 1978): *Ombra* for percussion kvartet (2009)

Broström (f. 1978) er selv både komponist med international succes og slagtpøjsspiller. *Ombra* betyder skygge på italiensk; Broström skrev det meste af stykket i Italien i december 2009. Han har selv sagt at denne musik ikke kun har at gøre med skygge på grund af de mørke associationer vi knytter til ordet, men også på grund sin flygtige og omskiftelige natur: "Musik tilbyder aldrig den samme historie til alle lyttere, men jeg holder meget af begrebet fortælling i musik. Man kunne se *Ombra*, eller rettere lytte til det, som om det var et kinesisk skyggespil."

George Hamilton Green (1894-1970): *Xylophonia Ragtime*

Green begyndte som barnestjerne på klaver, men skiftede til xylofon og blev allerede som 11-årig kaldt "verdens største xylofonist" – et instrument hvis udtryksmuligheder han udvidede enormt. Han videreførte den genre, *ragtime* ("musik med forrevne rytmer"), som bl.a. Scott Joplin havde etableret.

John Psathas (f. 1966): Kyoto for percussion kvintet (2011)

Psathas, der er af græsk afstamning, er nok New Zealands mest kendte komponist. Han har skrevet i mange genrer – han skrev bl.a. åbningsfanfaren m.v. til olympiaden i Athen i 2004. Om stykket *Kyoto* – opkaldt efter en berømt koncert med Keith Jarrett der fandt sted i denne by – har Psathas selv sagt: "En konstant men skiftende puls bærer en stille, men intens fremdrift, med korte øjeblikke af stilhed der viger for jazz-inspirerede harmoniske skift. Der er to tilstande der veksler i dette stykke – de rytmisk drevne melodiske linjer og de *arpeggio*'er man hører i xylofonen – indtil de så bringes sammen i stykkets klimaks."